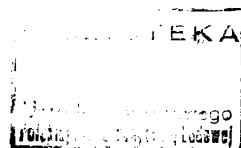

Warszawa, 6 sierpnia 1937 r. 8

URZĄD PATENTOWY

B 02 c 13/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24995.

Kl. 66 b, 2/01.

Firma Gebhard Satzinger
(Kissingen, Niemcy).

Nasadka tarkowa na maszynkę do mięsa.

Zgłoszono 11 maja 1935 r.

Udzielono 18 maja 1937 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy nasadki tarkowej, przystosowanej do znanej maszynki do mięsa i składającej się z płaszczu dziurkowanego, zaciskanego nieobracalnie za pomocą nakrętki pierścieniowej maszynki do mięsa na jej osłonie, oraz z podajnika, obracającego się w tym płaszczu, sprzęganego ze ślimakiem maszynki do mięsa i posiadającego szczególny kształt.

Znane nasadki tarkowe tego rodzaju, współdziałające ze ślimakiem posuwającym, posiadają tę wadę, że materiał rozcierany doprowadzany jest do płaszczu tarki przy nierównomiernym ciśnieniu i jest raczej przetłaczany aniżeli rozcierany, wobec czego materiał ten traci pożyteczne soki. Poza tym znane są urządzenia tarkowe, w

których narządem, podającym materiał na tarkę, jest narząd o kilku skrzydełkach. Takie narządy podające nie czynią zadość wymaganiom, zwłaszcza gdy chodzi o roz-tarcie materiału wilgotnego, ponieważ wówczas narządy te działają wadliwie, gdyż wilgotny materiał po wtłoczeniu do nasadki tarkowej przysysa się do narządu podającego, natomiast ślimak posuwa w dalszym ciągu materiał, który stłacza się w nasadce ciernej tak, że powoduje jej uszkodzenie.

Nasadka według wynalazku nie posiada wskazanych braków. Wynalazek polega na tym, że podajnik posiada szczególnie ukształtowane skrzydełka podające, które są wykonane lub umieszczone względem siebie tak, że każde skrzydełko obiega tyl-

ko określoną część powierzchni płaszcza tarki, dzięki czemu materiał podlega działaniu zmiennemu skrzydełek i nie stłacza się. W nasadkach tarkowych, posiadających płaszcze cierne obrotowe (przy czym wybór tworzącej powierzchni obrotowej jest dowolny), są umieszczone dwa skrzydełka, zwinięte śrubowo i przestawione względem siebie o pewien kąt.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia maszynkę do mięsa z nasadką cierną w przekroju podłużnym, fig. 2 — widok z przodu maszyny do mięsa bez urządzenia według wynalazku, fig. 3 — widok z przodu narządu podającego według fig. 1, fig. 4 — 10 przedstawiają różne postacie wykonania nasadki i podajnika według wynalazku w widokach i w przekrojach.

W osłonie a maszyny do mięsa znajduje się znany ślimak posuwający b , na którego środkowym czworokątnym występie o i czopie łożyskowym d jest umieszczony według wynalazku specjalnie ukształtowany podajnik u, u^1 z otworem czworokątnym m (fig. 3). Tarka f^1 (fig. 1 i 3) w kształcie bębna jest zaopatrzona w podstawę pierścieniową g z rowkiem h , w który wchodzi kołnierz i , wykonany na osłonie a maszyny, tak iż tarka f^1 jest zabezpieczona przed pokręcaniem się w osłonie a . Poza tym na końcu tarki f^1 jest wykonane gniazdo łożyskowe k , w którym mieści się czop końcowy l podajnika u, u^1 . Do umocowania tarki f^1 na osłonie maszyny a służy nakrętka pierścieniowa n , która również stanowi umocowanie znanego dziurkowanego krążka w maszynce do mięsa.

Podajnik u, u^1 posiada według wynalazku (fig. 1 i 3) dwa skrzydełka u, u^1 , przestawione względem siebie o określony kąt, np. o 180° , przy czym razem obiegają one całą powierzchnię tarki, jednak każde

skrzydełko współdziała tylko z jedną częścią powierzchni tarki. Skrzydełka są wygięte śrubowo w tym samym kierunku, przez co uzyskuje się nieznaczny przesuw poosiowy.

Istotą wynalazku jest więc śrubowy podajnik, który nie przebiega w sposób ciągły aż do czopa osi, lecz dla uzyskania wzmożonego działania ciernego i przenoszącego jest przerywany w swym środku na osi podłużnej oraz jednocześnie jest wydłużony po przeciwnej stronie tak, iż skrzydełka, podające w kierunku osi, pokrywają się nieco co do działania na obwodzie tarki. Jest to korzystne z tego względu, że podajnik do swego napędu wymaga mniejszego zużycia siły, a dzięki korzystnemu działaniu w kierunku obwodu tarki przerabia całkowicie materiał. Dzięki śrubowemu wygiętych skrzydełkom, które są umieszczone naprzeciwko siebie i jedno za drugim na osi, materiał, wchodzący do tarki, zostaje pochwycony przez pierwsze skrzydełko i dociśnięty do powierzchni trącej. Dzięki śrubowemu kształtowi tego skrzydełka doprowadza się materiał do drugiego, umieszczonego z przeciwnej strony skrzydełka tak, iż dzięki współdziałaniu tych dwóch skrzydełek w otworach tarki nie pozostają resztki materiału ścieranego, gdyż obydwa skrzydełka współdziałają w podawaniu materiału na ścianki tarki.

Taka postać podajnika nadaje się bardzo dobrze również do większych maszynek do mięsa. W tym celu tarka posiada postać tarczy o znacznie większej średnicy, aniżeli dziurkowana tarcza maszyny do mięsa. Z powierzchnią tarki współdziała podajnik, dopasowany do tarki, którego skrzydełka są wygięte w kształcie litery S, przy czym każde skrzydełko obiega tylko część powierzchni tarcia. Podajnik według wynalazku jest umieszczony w osłonie (fig. 9), która jest połączona przy pomocy osobnego króćca z maszynką do mięsa. Na

przedłużeniu wału ślimaka jest osadzony podajnik tak, iż obraca się wraz ze ślimakiem.

Fig. 4 i 5 przedstawiają stożkową tarkę w przekroju podłużnym i w widoku od końca. Podajnik u , u^3 posiada również dwa skrzydełka, obiegające różne części tarki. Układ jest taki, jak na fig. 1.

Fig. 6 przedstawia w przekroju podłużnym półkulistą tarkę z odpowiednim podajnikiem, który jest ukształtowany według tych samych zasad, co i w poprzedniej odmianie, czyli posiada dwa wygięte skrzydełka u^4 , u^5 , umieszczone jedno za drugim i przestawione względem siebie.

Na fig. 7 i 8 jest wskazana płaska tarka z odpowiednimi podajnikami u^6 , u^7 , wygiętymi w postaci litery S, przy czym każde skrzydełko obiega tylko określoną część powierzchni płaszcza tarki. Do prowadzenia podajnika po obwodzie służy pierścień prowadniczy r , który ślizga się poza powierzchnią dziurkowaną lub też jest prowadzony za pomocą rowka.

Fig. 9 przedstawia przekrój podłużny, a fig. 10 — widok z przodu tarki w postaci tarczy, której średnica jest znacznie większa od średnicy dziurkowanej płytki maszynki do mięsa. Osłona e tej tarki posiada tylny króciec wydłużony c , zawierający pierścień g i rowek h dla umocowania na osłonie maszynki w sposób, nie pozwalający na przekręcenie. W króćcu c nasadki jest umieszczony ślimak z , który sprzęga się z czopem czworokątnym ślimaka posuwającego maszynki tworząc jego przedłużenie. Wygięty w kształcie litery S podajnik u^8 , u^9 , współdziałający w taki sam sposób, jak i na fig. 7 i 8, z tarką f^5 , jest umieszczony w osłonie e , która jest przytrzymywana na króćcu c np. za pomocą wytłoczonego gwintu p o dużym skoku. Podajnik nakłada się na graniasty czop ślimaka dodatkowego z . Do prowadzenia podajnika stosuje się pierścień prowadniczy r' , który jest

prowadzony poza powierzchnię dziurkowaną. Płytką cierną f^5 jest umocowana na części e osłony za pomocą stromego gwintu p^1 lub innych odpowiednich środków.

Tarka może być wyposażona w pokrywkę nie uwidocznioną na rysunku, która może być umocowana na łożyskowej części k i na nasadce z pewnym dociskiem tak, aby przy rozcieraniu twardego materiału rozarty materiał spadał w dół.

We wszystkich opisanych wyżej przypadkach skrzydełka podajnika posuwają materiał cierny po kole, a dzięki słabemu wygięciu śrubowemu mają tę własność, że przenoszą materiał rozcierany nieznacznie w kierunku części łożyskowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nasadka tarkowa na maszynkę do mięsa, składająca się z płaszcza rozcierającego, zaciskanego na osłonie maszynki za pomocą nakrętki pierścieniowej, i z podajnika, obracającego się w tej nasadce wraz ze ślimakiem posuwającym maszynki, znamienna tym, że podajnik posiada skrzydełka zabiercze (u , $u^1...$), ukształtowane i przesunięte względem siebie tak, iż każde skrzydełko obiega tylko określoną część powierzchni tarki.

2. Nasadka tarkowa na maszynkę do mięsa według zastrz. 1, znamienna tym, że skrzydełka podajnika są śrubowo skręcone, umieszczone jedno za drugim i przesunięte względem siebie o pewien kąt, tak iż ich pola działania pokrywają się nieco.

3. Nasadka tarkowa na maszynkę do mięsa według zastrz. 1, znamienna tym, że podajnik posiada skrzydełka, wygięte w kształcie litery S, przy czym każde skrzydełko (u^6 , u^7) obiega tylko część powierzchni tarki.

4. Nasadka tarkowa na maszynkę do mięsa według zastrz. 1 i 3, znamienna tym, że posiada tarczę rozcierającą o średnicy

większej, aniżeli dziurkowana płytka maszyny, przy czym podajnik jest umieszczony w osobnej osłonie (*e*), połączonej z osłoną (*a*) maszyny za pomocą króćca (*c*), w którym mieści się dodatkowy ślimak (*z*), sprzęgany z czworokątnym czopem posuwającego ślimaka maszyny i połączony z podajnikiem.

5. Nasadka tarkowa na maszynę do mięsa według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że jest zaopatrzona w pokrywkę, odprowadzającą w dół roztarty materiał.

G e b h a r d S a t z i n g e r.

Zastępca: K. Czempiński,

rzecznik patentowy.

